

Protokół

8. posiedzenia, 4. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. marca 1899 r.

Początek o godzinie 10-tej minut 45. przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecných posłów 137.

Ze strony Rządu: c. k. Radca Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przetrzeżenia.

Izba udziela urlopu p. Rapoportowi na 14 dni.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 4. marca 1899, które przekazano następującym komisjom:

Komisji budżetowej Ls: 816, 819, 820, 821, 833, 834, 846, 850, 853, 855, 856, 857, 858, 862, 864, 867, 869, 871, 873, 874, 875, 876, 877, 879, 882, 883, 884, 886, 887, 888,

889, 890, 892, 894, 895, 897, 898, 899, 900, 901.

Komisji szkolnej Ls.: 817, 818, 822, 823, 830, 831, 835, 836, 837, 844, 845, 848, 851, 854, 861, 862, 868, 880, 881, 885.

Komisji przemysłowej Ls.: 824, 825, 926, 827, 828, 829, 859, 893.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 832, 865, 870, 891.

Komisji administracyjnej Ls: 838, 839, 840, 841, 842, 843.

Komisji petycyjnej Ls: 847, 849, 852, 860, 866.

Komisji drogowej Ls: 872, 878.

Komisji podatkowej Ls: 913.

Po odczytaniu petycji Ls. 883. Zgromadzenia Ks. Kanoników Reg. Laterańskich przy kościele Bożego Ciała w Krakowie o subwencyę na restauracyę kościoła, przemawia p. Weigel popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono komisjom właściwym, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 901 gminy Totfinów powiatu dąbrowskiego o zapomogę

z powodu gradobicia przemawia p. Bojko popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o uzupełnieniu obwałowanie prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami.

Sprawozdawca p. Brykczyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Męcińskiego w sprawie wymiaru podatku osobisto-dochodowego i podatku zarobkowego.

Przemawia p. Męciński, uzasadniając swój wniosek pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji podatkowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skrzyńskiego o założenie szkoły realnej w Gorlicach.

Przemawia p. Skrzyński Adam, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji szkolnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. III.

Marszałek oznajmia, iż rozprawa ogólna jest zamknięta, przedtem do głosu

zapisani są pp. Wójcik, Czaykowski Władysław Wiktor.

Przemawia p. Wójcik.

Przemawia p. Czaykowski Władysław Wiktor.

Przemawia p. Hupka w sprawie osobistej i dla sprostowania faktu.

Marszałek przerywa i prosi by mowca ograniczył się do sprostowania faktycznego.

Przemawia dalej p. Hupka.

Rzemawia p. Styła dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Vayhinger dla sprostowania faktu.

Przemawia p. sprawozdawca p. Ray-ski po zamknięciu rozprawy, i odczytuje wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie spraw rolniczych, przydzielonych Departamentowi III.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wstawiać corocznie na przeciąg lat trzech, licząc od roku 1900 kwotę 3000 zł. jako subwencję dla komitetu towarzystwa uprawy tytoniu.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z obydwoma krajowymi Towarzystwami rolniczymi i po wysłuchaniu opinii krajowej komisji dla spraw rolniczych postarał się o utworzenie w kraju zakładów dla produkcji nasion zbożowych i pastewnych, a w razie uznanej potrzeby wstawił odpowiednią na ten cel kwotę w budżet na rok 1900.

Izba przyjmuje bez rozprawy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku p. Zolla w sprawie przekształcenia szkoły sztuk pięknych w Krakowie na Akademię sztuk pięknych.

Sprawozdawca p. Zoll, uwolniony od czytania sprawozdania na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby szkołę Sztuk pięknych w Krakowie zamienił na Akademię sztuk pięknych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. listopada 1897 do końca września 1898.

Sprawozdawca p. Dworski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, prostuje następujące omyłki druku: W trzecim wierszu z góry na stronie 1 sprawozdania zamiast „datowany“, ma być „dotowany“, a w wierszu szóstym z dołu na stronie 3 sprawozdania zamiast „przekona“ ma być „przekonana“, następnie odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o administracji krajowych funduszków pożyczkowych na budowę koszar dla wojska, za czas od 1. listopada 1897 do 30. września 1898 przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm ponawiając swą rezolucję z 5. kwietnia 1892 wzywa ponownie c. k. Rząd o zasiłek ze Skarbu Państwa dla gmin względnie dla kraju na budowę koszar dla wojska.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby ezował nad korzystnym załatwie-

niem uchwały z dnia 15. stycznia 1895, względnie z 29. stycznia 1898, dotyczącej pokrywania kosztów budowy koszar na pomieszczenie nowych oddziałów wojska potrzebnych ze Skarbu państwa, za poborem opłaty za takie koszary ze Skarbu wojakowego.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zawarcia imieniem funduszu krajowego z c. i k. państwowem Ministerstwem wojny umowy o budowę krytej ujeżdżalni przy koszarach Cesarza Franciszka Józefa dla konnicy na Wulce, pod warunkami w uchwale Wydziału krajowego z dnia 23. grudnia 1898. LW. 79.731 wyszczególnionymi — i do wstawienia do budżetu funduszu krajowego koszar na rok 1890, kwoty 40.000 złr. w. a. z dochodów bieżącego tego funduszu wypłacić się mającej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku p. Jabłońskiego w przedmiocie założenia seminarium nauczycielskiego żeńskiego w Rzeszowie.

Sprawozdawca p. Cielecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, prostuje następującą omyłkę druku: w drugim wierszu z góry na stronie 2 sprawozdania komisji, zamiast „12“ ma być „9“, następnie odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wszedł w rokowania z gminą miasta Rzeszowa względem założenia wyższego zakładu naukowego żeńskiego, któryby uczennicom udzielał tamże dostatecznego przygotowania do złożenia egzaminu dojrzałości w żeńskich seminarjach nauczycielskich i żeby następnie po porozumieniu się z Radą szkolną krajową przedłożył Sejmowi wniosek co do ewentualnego

udzielenia takiemu zakładowi subwencji z funduszków krajowych.

Marszałek otwiera rozprawą ogólną.

Przemawia p. Jabłoński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Dla sprostowania faktu przemawia p. Jabłoński.

P. sprawozdawca przemawia dla sprostowania faktu.

Izba uchwała wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w r. 1897/98 na podstawie sprawozdania Rady szkolnej krajowej.

Sprawozdawca p. Czartoryski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego, od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

I. Sprawozdanie Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminariów nauczycielskich w r. 1897/8 przyjmuje się do wiadomości.

II. Wzywa się c. k. Rząd, aby i nadal zakładał nowe seminaria nauczycielskie męskie.

III. Uważa się petycje Wydziałów powiatowych w Limanowie, Łańcucie, Nisku i Tarnobrzegu ll.: 537, 132, 480 i 522 jako powyższemu sprawozdaniem załatwione.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną i oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Cielecki i Wojciech Dzieduszycki za wnioskami komisji, i p. Okuniewski przeciw wnioskowi komisji, następnie do głosu za-

pisują się pp. Bernadzikowski i Soleski za wnioskami komisji.

Marszałek udziela głosu p. Okuniewskiemu.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Cielecki i wnosi następującą rezolucję, prosząc o odesłanie jej do komisji szkolnej.

Poleca się Wydziałowi krajowemu zwołanie do roku ankiety dla zbadania, jakie zmiany należałoby w dzisiejszej organizacji seminariów nauczycielskich poczynić, żeby wykształcenie nauczycieli odpowiadało więcej potrzebom szkoły ludowej kraju rolniczego.

Izba popiera rezolucję p. Cieleckiego.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Marszałek oznajmia, iż zamierza przerwać dyskusję, do głosu zapisani są pp. Bernadzikowski i Soleski i wzywa sekretarza do odczytania wniosku i interpelacji.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu.

I n t e r p e l a c y a
do JW. Pana komisarza rządowego.

W dniu 15. lutego br. przybył komendant zandarmeryi Michał Nowosielski wraz z rewizorem policyi Arnoldem z Chrzanowa i z policyantem Michalikiem do przysiółka „Księży lasek“ na ściąganie grzywien za szkody polowe.

W drodze spotkali Maryę Rotko, żonę Jana i kazali jej się ze sobą wrócić, mówiąc, że ma zapłacić karę za paszenie krowy po cudzych polach. Rotkowa na to powiedziała, że ona już zapłaciła karę, rewizor jednak utrzymywał, że nie. Na to

Rotkowa powiedziała, jeżeli mam płacić, to zapłacę, ale muszę pójść na kopalnię w Kątach do kancelaryi po pieniądze, które mąż ma zarobione, a wypłaty nie było.

Wymienieni egzekutorzy tego słuchać nie chcieli, ani nawet 5 minut czekać nie raczyli i zażądali, by im Rotkowa krowę wydała.

Gdy się Rotkowa wzbraniała na razie tego uczynić, wtedy c. i k. postenführer Nowosielski pochwyił Rotkową pod gardło i dusząc ją mówił: „Psiakrew nie wydasz krowy, ja cię nauczę“!

Widzieli to Jacek Stolarz i żona jego Julia z Kątów. Jacek Stolarz zaczął gwizdać na nich, a żona jego krzyżeć, żeby Rotkową puścili, bo to nie w lesie. Na krzyk i gwizd tychże świadków puścił postenführer Rotkową, która poszła na kopalnię i przyniosła 5 zł., by płacić żadaną kwotę.

Gdy Rotkowa była na kopalni po pieniądze, nieustraszeni egzekutorzy udali się do domu Rotkowy, który zastali zamknięty, gdyż matka poleciła 10-cio letniej córeczce, by się zamknęła, pokąd ona z kopalni nie wróci. Gdy surowi wykonawcy sprawiedliwości zażądali od dzieci przez okno, aby ich wpuszczono do środka, a przelęknione dzieci tego nie uczyniły, natenczas Arnold pobiegł do Jana Skrzyńskiego, porwał siekierę i zaczął rąbać drzwi wchodowe, co dzieci tak przeraziło, że najmłodsze 3-letnie zachorowało. To rąbanie widziała Anna z Tuładów Kołacz, zamieszkała w Kątach. Gdy Rotkowa przyniosła z kopalni 5 zł. wziął takową rewizor i wszyscy poszli dalej. Po południu udał się Jan Rotko do urzędu gminnego w Chrzanowie i tam wykazał się kwitem na dowód, że grzywnę zapłacił.

Gdy odeszli Nowosielski i Arnold od Rotka, udali się do domu jego sąsiada Syska i żądali od żony jego takiej samej grzywny.

Ta tak samo prosiła o poczekanie, póki sobie pieniędzy nie pożyczycy, ale jej czekać nie chciano, tylko poszli do stajni by jej zabrać jedyną jałówkę, co widząc Syskowa wyszła z sieni i drzwi zamknęła na skubel, a poszła do karczmarza Klimaszewskiego na Kątach i pożyczycywszy 5 zł. przybiegła napowrót. Tymczasem egzekutorzy okno wywaliwszy, weszli do stajni, jałówkę wyprowadzili, a psa będącego na uwięzi, który szczekał na nich, żandarm przebił na wylot bagnetem. I tutaj żandarm szarpał Syskową za ramię, a rewizor Arnold wołał na żandarma, żeby ją skuł w kajdany. Potem wspomnieni egzekutorowie zrobili doniesienie do ck. Starostwa na egzekwowanych za opór władzy.

Wobec takich sposobów egzekucyi, któreby raczej mogły się śmiało rozbojem nazywać, zapytują podpisani JW. pana ck. komisarza rządowego:

Czy po zbadaniu podanych faktów postara się o ukaranie egzekutorów i zanadto gorliwych asystentów.

Czy gotów jest już raz pouczyć władze zarządzające egzekutywę, by się z ludnością, a wlaszcza uboższą, obchodziły po ludzku i bez wszelkich gwałtów.

Lwów, d. 4. marca 1899.

Interpelujący:

J. Bojko.

Wójcik, Styła, Krempa, Winniczuk, Potoczek, Data, Żardecki, Warzecha, Nowakowski, Kramarczyk, Dr. Bernadzowski, Klemensiewicz, Milan, Ostapczuk.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu, i wzywa sekretarza do odczytania dalszej interpelacji do c. k. rządu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu!

W powiecie tarnobrzesckim istnieją wzdłuż rzek Wisły, Łęgu i Trześniówki wały ochronne. Mieszkańcy gmin leżących nad temi rzekami, jako to: Sielec, Gozycze, Trześń, Krawce, Wielowieś, Ostrówek, Nagnajów, Koćmierzów, Sobów i innych pragnąc się uchronić od dotkliwych kar, jakie władza administracyjna wymierza za uszkodzenie rzeczonych wałów przez bydło i nierogaciznę zabezpieczyli własnym kosztem dostęp do nich przez postawienie płotów itp. Mimo to zdarza się, że bydło dostaje się niespostrzeżenie poza płot, aby uskubać trawę, co daje powód c. k. Starostwu do wymierzania bardzo dotkliwych kar począwszy od 5 złr. wyżej za szkody, które parę centów nawet nie wynoszą.

Nadto wzbroniona jest wszelka komunikacja po wałach, pomimo, że jeżdżenie fur próżnych, nawet naładowanych według orzeczenia fachowych inżynierów, nie jest nie tylko szkodliwe, ale ze względu na częste gnieźdzenie się w nich kretów, myszy, chomików i t. p. wprost wskazane, aby tym sposobem, nie osiadłe jeszcze, lub powiercone przez ziemne zwierzątka nasypy, stały się więcej zbite i na parcie wody odporne,

Że uszkodzenie wałów przez krety i inne — może być niebezpiecznym, niech posłuży za dowód ta okoliczność, że przed kilkoma laty w czasie wielkiej powodzi o mało nie przyszło do przerwania wału nad gminą Sielec z powodu przedziurawienia nasypu przez krety. Jedynie wczesne zabezpieczenie otworu przez który się woda wydobywała zapobiegło przerwaniu wału i nieszczęściu, jakiego z tego powodu dla mieszkańców wyniknąć mogło.

Zważywszy, że mieszkańcy wymieniona wstępie gmin odczuwają potrzebę ochrony wałów przez ogrodenie wzdłuż nich własnym kosztem płotów,

zważywszy, że jeżdżenie wałami przyczynić się może tylko do ich trwałości,

zważywszy dalej, że wysokie kary wymierzane za najmniejsze przekroczenie przez c. k. Starostwo w Tarnobrzegu w sposób bezwzględny stają się niemal podobną klęską dla mieszkańców nadbrzeżnych gmin, jak były niegdyś same powodzie;

Zapytują podpisani c. k. Rząd

1. Czy nie uważałby za stosowne wydać odpowiednie pouczenie c. k. Starostwu w Tarnobrzegu, aby ogłędniej i sprawiedliwiej oceniał przypadkowe i mimowolne szkody na wałach przyrzecznych, zarządzane przez bydło, i za takowe rzeczywiście winnych pociągał do odpowiedzialności.

2. Czy nie uważałby za wskazane pozwolić w przyszłości mieszkańcom tych gmin na komunikację po wałach z powodów wyżej naprowadzonych?

3. Czy nie byłoby właściwym dać tymże mieszkańcom pozwolenia na zbiór trawy wałowej, aby w zamian za to mogli pokryć koszt utrzymania płotów, ochraniających wały przed możliwą inwazyą bydła; wreszcie;

4. Czy nie byłby skłonny uwolnić zasądzonych na dotkliwe kary, względnie obniżenie im grzywn do tej kwoty, na jaką szkody zostały oszacowane.

Lwów, 4. marca 1899.

Inrerpelujący:
Franciszek Krempa.

Data, Wójcik, Warzecha, Potoczek, Kramarczyk, Styła, Niebyłowiec, Winniczuk, Zardecki, Bojko, Ostapczuk, Średniawski, Soleski, Milan.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do c. k. Rządu.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego c. k. Rządu!

W czasie kiedy regulowano rzekę Łęg, zabrano gminie Krawce w powiecie Tarnobrzeskim grunta, łąki i pastwiska.

Przez zabranie gruntów przed kilku laty utworzone zostały odsypiska, które zasadził c. k. Rząd wikliną i z tego korzysta, lubo, że temu Rządowi nie opłaca się jak to powiadają „skórka za wyprawę“.

Gmina Krawce pomimo próśb i żądań do dziś za zabrane grunta nie otrzymała zapłaty i doczekać się takowej nie może, a uczyniłaby ona tej gminie dochód na pokrycie wydatków i niezbędnych tejże potrzeb.

Sąsiedzi przy odsypiskach, zasadzonych przez c. k. Rząd są narażeni na ogromne uciążliwości ze strony dozorców.

Zważywszy, że gminie tej przez uregulowanie rzeki Łęgu przed kilku laty za zabrany grunt nie zapłacono, przez co narażeni zostali mieszkańcy na straty, z powodu niewynagrodzenia za odstąpione grunta.

Zapytujemy c. k. Rząd, czyby nie należało, jeżeli dotychczas za zabrany grunt nie zapłacono, odstąpić gminie Krawce te przestrzenie wiklinami obsadzone za dopłatą c. k. Rządowi kosztów sadzenia.

Lwów, dnia 4. marca 1899.

Interpelant:
Franciszek Krempa.

Bojko, Data, Wójcik, Ostapczuk, Warzecha, Średniawski, Soleski, Potoczek, Milan, Kramarczyk, Styła, Niebyłowiec, Winniczuk, Żardecki.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k

I. O ustanowieniu przy Wydziale krajowym Inspektoratu weterynaryi.

Z uwagi na milionowe rocznie przez kraj, a w szczególności przez jego ludność rolniczą ponoszone straty, wskutek weterynarno (sanitarno) policyjnych trudności w obronie zwierząt, — dalej w interesie obrony i podniesienia chowu i handlu zwierząt, — wreszcie wykonaniu samorządnego zakresu działania Wysokiego Sejmu, względnie Wysokiemu Wydziałowi krajowemu w myśl §. 19. a) i b) Statutu krajowego przyznanego, — celem rozszerzenia tegoż zakresu także na polu weterynaryjnych zarządzeń i zabiegów, a mianowicie:

a) przez czuwanie „w przedmiocie ustaw i urzędzeń weterynarno-policyjnych pod względem ich oddziaływania na dobro kraju“ (§. 19. statutu krajowego),

b) przez obronę tego dobra kraju w obrębie obowiązanych ustaw, względnie przez „przygotowanie wniosków, aby wydane były także ustawy i wydawane były tylko takie rozporządzenia weterynarno-policyjne, jakich wymagają potrzeby i dobro kraju (§. 19. b) ze stanowiska chowu i handlu zwierząt,

c) przez faktyczne wykncanie Wysokiemu Wydziałowi krajowemu przynależnego ogólnego samoistnego działania gmin, mianowicie: rzezi, oględzin bydła i mięsa, oraz urzędzeń targowych, zwłaszcza w kierunku strzeżenia ludności przedewszystkiem, — (wagi, ceny bydła i mięsa, pośrednictwa handlowego itd.).

Celem rozszerzenia bezpośredniego wpływu Wysokiego Wydziału krajowego na

sprawy chowu zwierząt, także w kierunku weterynarskim, a mianowicie:

a) do spraw wytworzenia niniejszego (pomocniczego) personalu weterynarskiego w myśl życzenia Wysokiego Sejmu także w komisji weterynaryjnej Rady państwa wyrażonego, (wniosek posła Wielowiejskiego),

b) do spraw licencyonowania zwierząt i w celu dotyczących szczepienia, oraz ubezpieczenia zwierząt.

II. Zasady ustanowienia inspektoratu weterynaryi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) Ustanawia się przy Wydziale krajowym krajowego inspektora weterynaryi.

b) Krajowe biuro weterynarskie bezpośrednio Naczelnikowi oddziału kultury krajowej podległe, składać się będzie: z krajowego inspektora weterynaryi i z krajowego nauczyciela weterynaryi.

Zakres działania krajowego nauczyciela weterynaryi, określony jest osobną instrukcją.

Czynność krajowego inspektora weterynaryi, (względnie czynność biura weterynarskiego, oprócz unormowanej już czynności dydaktycznej (nauczycielskiej), obejmowałyby następujące sprawy:

a) Referat wszystkich spraw weterynarskich Wydziału krajowego.

b) ewidencja szerzenia się chorób zaraźliwych zwierzęcych podług urzędnie ogłoszonych wykazów;

c) ewidencja weterynarno-policyjnych zarządzeń, wydawanych przez władze kra-

jowe, oraz przez władze tych krajów, z którymi Galicya zwykła pozostawać w stosunkach handlowych;

d) śledzenie wpływu ustaw, urządzeń i rozporządzeń weterynarskich na chów i handel, zarządzenia złemu;

e) nadzór działalności samoistnego zakresu gmin w sprawach weterynarskich, zwłaszcza w kierunku wspomnianym pod 1. c. — przedkładanie sprawozdań i wniosków;

f) udział w posiedzeniach Towarzystw rolniczych, oraz w innych zebraniach i Komisjach, do których Wydział krajowy uznaje za stosowne wydelegować fachowego rzeczoznawcę, celem informowania kół interesowanych oraz informowania się o wpływie stosunków, ustaw, urządzeń i rozporządzeń weterynaryjnych na ekonomiczne dobro kraju — przedkładanie sprawozdań i wniosków;

g) czuwanie nad rozwojem środków nauczycielskich (dydaktycznych) w zakresie weterynaryi popularnej przedsięwziętych i przedsięwzięć się mających, przedkładanie sprawozdań i wniosków;

h) przedkładanie opinii i wniosków fachowych w sprawach licencyonowania szczepienia i ubezpieczenia zwierząt;

i) wogóle gromadzenie i opracowanie nagromadzonych materiałów, oraz publikacji statystycznych w zakresie wpływu weterynaryi na dobro kraju; załatwianie ich w ogólnym rocznym sprawozdaniu i stawianie wniosków z punktu widzenia ekonomii kraju.

Lwów, dnia 4. marca 1899.

Sprawozdawca:
St. Potoczek.

Hamorak, Krzysztofowicz, Teodorowicz,
Karol Dzieduszycki, Cieński, Dr. Olpiński,
Klemens Dzieduszycki, Styła, Czaykowski,
Okuniewski, J. Męciński, Skrzyński, Urbański,
Borkowski, Wójcik, Krempa, Hupka,
Wiktor, Soleski, Dr. Bernadzikowski, Niezabitowski,
Słotwiński, Weigel, Romanowicz,
Michalski, Rayski, Bednarski, Dr. Sawczak,
Marchwicki, T. Merunowicz, Klemensiewicz,
Data, Kulczycki, Scipio, Szwed, Bojko,
Średniawski, Milan, Wazrecha, Kramarczyk,
Winniczuk, Cielecki, Dąbmski, Żardecki,
Ostapczuk, Wachnia-

nin, Barwiński, Trzeciecki, Schnell, Niebyłowicz.

Marszałek oświadcza, iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 6 marca 1899 r. o godzinie 10. przed południem i odczytuje porządek dziennego następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia o godzinie 2. min. 50 po południu.

Marszałek krajowy ;

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski w. r.

Andrzej Potocki w. r.

